

VEČERNI LIST

Cena celoletna po pošti K 40.—, za Ljubljano K 38.—
 — polletna " " 20.— " " 18.—
 — četrtletna " " 10.— " " 9.—
 — mesečna " " 3.50, " " 3.—
 Uredništvo in uprava: Kopitarjeva ulica 6 — Telefon 50.

NEODVISEN DNEVNIK

Inserti: Enostopna petilivra (50 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor) za enkrat po 50 vin., za dva- in večkrat po 45 vin. — Ob sobotah dvojni tarif. — Poslano: Enostopna petilivra K 1.—. — Izhaja vsak dan, izjemši nedelje in praznike, ob 3. uri popoldne.

Spor v ententi.

Pichon namerja odstopiti.

Pariz, 21. januarja. Protest časnika-jev proti tajnosti razprav mirovne konfe-rence je imel uspeh. Sedaj bo k vsaki seji, ki ne bo popolnoma tajna, pripuščenih nekaj časnika-jev.

Pariz, 21. januarja. Med zavezniki je nastalo resno nesoglasje radi zastopstva

Rusije na mirovni konferenci. Nastale so težkoče in bo preteklo nekaj dni, preden jih bodo mogli odstraniti.

Curik, 21. januarja. Listi poročajo iz Pariza: Nesoglasje med Angleži in Fran-cozi radi Rusije se je tako poostrilo, da bo Pichon najbrže odstopil.

Centralizem in decentralizacija.

Zagreb, 21. januarja. »Obzora« je zve-šel, da sta v belgrajskem ministristvu gle-de ekonomskih vprašanj dve struji. Eaa

struja je za čim večji centralizem, a dru-ga je za decentralizacijo in za svobodno trgovino pod državno kontrolo.

Ksaver Meško v Ljubljani.

Ksaver Meško, naš koroški pesnik neznega hrepenenja in domovinske lju-bezni, je kot begunec prispel včeraj v Ljubljano. Pred nemškimi tolpami je zbe-žal iz Sv. Marije na Zili, kjer je župniko-

val, preko hribov na Kranjsko. V Ljubija-ni se bo mudil le malo časa.

Vrlemu koroškemu rodoljubu, slavnemu pesniku, pregnanemu bratu beguncu, iskreno dobrodošlico v beli Ljubljani!

Notranji boji v Italiji.

Z Wilsonom ali proti njemu.

Lugano, 21. jan. (Lj. k. u.) Čehosl. tisk. urad poroča: V Milanu je došlo v petek zvečer do velikih izgrediv. Med tem, ko so v gledališču »Scala« priredili naciona-listi demonstracijsko zborovanje za prikljo-pitev Dalmacije Italiji, so demonstrirali na gledališkem trgu in v okolici socialistični

delavci za program predsednika Wilsona. Došlo je do ponovnih spopadov z oboro-ženo močjo, pri čemer je bilo mnogo poli-cistov in vojakov pehote in konjenišva ranjenih od kamenja. Pri spopadih je bilo tudi ranjenih 400 delavcev od pliskvenih udarcev s sabljo. Nekaj oseb so zaprli.

Volitve v nemški državni zbor.

Predsednik nemške republike.

Berlin, 20. jan. (Lj. k. u.) Dun. kor. u. poroča: Večerniki ugotavljajo glede izida volitev že sedaj, da bo socialno demokra-tična stranka najmočnejša stranka v na-rodni skupščini in da bo nemška demo-kra-tična stranka druga najmočnejša stranka. Centrum je obdržal svoje stanje. Ne da se pa še pregledati, kako so izpa-dle volitve za druge stranke.

Berlin, 21. jan. Doslej je znano, da so izvoljeni Neumann, Scheidemann in Eich-horn.

Berlin, 21. jan. (Lj. k. u. Čehoslov. ti-skovni urad.) Izid nemških volitev je po najnovejših vesteh naslednji: Scheide-mannova stranka je izvojevala veliko zma-go ter dobila 45 odstotkov vseh manda-tov torej skoro polovico. Druga po moči

Premirje na Koroškem sklenjeno.

Koroški Nemci so imeli po začetnih bojnih uspehih po vsej priliki velike na-mene. A že Podrošca in Velikovec sta pokazala, da sta pretrda za njihove zobe in iztreznili so se. Ponudili so naši vladi, da se začnemo zaradi Koroške pogajati.

Narodna vlada v Ljubljani je ponud-bo sprejela in začetkom minulega tedna so se sešli v Gradcu naši in koroški po-oblaščenici. Naša pooblaščenca sta bila komisar za Koroško Smodej in major pl. Andrejka. Nemci so se izprva obnašali po svoji stari navadi oblastno in v zahtevah nezmerno. Zahtevali so, naj se določi de-markacijska črta, to je začasna meja med jugoslovanskim in nemškim vojaškim in upravnim območjem tako, da bi velikor-ški, roški, beljaški in zilijski okraj ostali njim. Naš pooblaščenec, major pl. Andrej-ka, pa je izjavil, da je naša najmanjša za-hteva ta, da bodi demarkacijska črta se-danja bojna črta. Nemci so to odklonili in 18. t. m. stavili nam naslednji ultimati: Ju-goslovani morajo umakniti svoje čete iz ozemlja severno od Drave. Sodni okraj in mesto Velikovec naj zasedejo ententne čete. Severnodravske ozemlje morajo Ju-goslovani zapustiti v treh dneh. Za odgo-vor je čas do 7. ure zvečer istega dne.

Na ta ultimati je Narodna vlada v Ljubljani odgovorila, da bi se pač dalo govoriti o tem, da bi francoske, angleške ali ameriške čete zasedle celo Koroško in bi se tako dosegel znošen položaj, pre-prečilo nadaljevanje krvi in zajamčil mir in red. Odločno pa odklanja domnevo, da bi morali le Jugoslovani izprazniti zasede-no slovensko ozemlje.

Pogajanja so s tem udarila ob navi-dezno nepremagljivo oviro. Tedaj sta po-segla vmes odposlanca ameriške misije, ki ima nalogo, da v deželah bivše avstro-ogrske monarhije zbira gradivo za mirovno konferenco, polkovnik Miles in poročnik King, ki potujeta po slovenskem ozemlju. Ponudila sta se, da z dovoljenjem šefa ameriške misije, Coolidgeja na Dunaju, ona dva na licu mesta določita demarka-cijsko črto, ker je itak le začasna odred-ba, ker bo končnoveljavno določila meje vsem v vojni udeleženi deželam mirov-na konference.

To ponudbo sta obe stranki sprejeli.

In se pismeno zavezali: da se bosta ravnali po določitvi demarkacijske črte in ohranili premirje, katerega nobena stran je nemška demokratska stranka s 20 odstotki, centrum se je v splošnem vzdržal na dosedanj višini. Velik poraz so doživeli neodvisni socialisti, ki so samo v svojih središčih, v Lipskem in Halle, zopet priporili mandate. Število konservativnih mandatov do sedaj še ni znano. Scheidemannova stranka sicer nima absolutne večine, a jo bo bržkone tvorila z nemško demokratsko stranko. Vsi voditelji velikih strank so bili zopet izvoljeni, tako n. pr. Scheidemann, Ebert, Haase, Erzberger, Gröber, Payer, Naumann, Fehrenbach, tudi Eichhorn, o katerem so že pripovedovali, da je pobegnil v inozemstvo.

Berlin, 21. jan. (Lj. k. u. Čehoslov. tiskovni urad.) Danes se vrši odločilna seja kabineta, v kateri se bo odločilo, ali naj bo Berlin ali kako drugo mesto sedež narodne skupščine. Ni izključeno, da bo do-

ločeno mesto Veimar kot sedež narodne skupščine.

Nauen, 21. jan. (Lj. k. u. — Brezlično.) Berlinski listi razpravljajo podrobno o bodoči nemški narodni skupščini ter naglašajo velike težave, ki bi nastale, ako bi se skupščina sklicala v kako drugo mesto. Koliko časa bo narodna skupščina zborovala, še ni gotovo in bi bili na ta način najvažnejši ministrski in državni uradi za nedoločen čas brez prave zveze in vodstva. Listi naglašajo nadalje, da se narodna skupščina nikjer ne more varovati z vojaštvom kakor ravno v Berlinu. Ako bi se sedež narodne skupščine prelozil iz Berlina, bi se to lahko smatralo kot beg pred špartakovci. Isto mora veljati tudi za prusko narodno skupščino.

Berlin, 21. jan. Za predsednika nemške republike bo najbrže izvoljen Friderik Neumann, ki je bil izvoljen na demokratskem programu.

Napetost med Čehi in Jugoslovani. Zvestoba za zvestobo.

Pod napisom »Čehi in Jugoslovani« pišejo »Narodni Listi«: »Mi in Jugoslovani. Tako se pričinja članek v »Narodnih Listih« dne 11. t. m., v katerem smo zavrnil neuteemeljeno bojazen Jugoslovani za našo zvestobo. Slučajno je isti dan v Zagrebu napisalo glasilo starčevičanske stranke, s koje voditelji smo si v Pragi obljubili in prisegli pobratimstvo, o Čehih članek, v katerem nas vsled iz dalje došlih ji poročil — kakor pravi »Riječ SHS«, naravnost dolži nezvestobe. Piše pa takole: Mislijo, da jim (Čehom) more Italija več pomagati kakor Jugoslovani, in zato zapostavljajo slovansko solidarnost in vzajemnost ter se nagibljejo k Italiji.« Dalje dokazuje, da češko-jugoslovansko zvezo bolj potrebujejo Čehi kakor pa Jugoslovani in da je nepopravljiva združitev s Čehi manj potrebna

Jugoslovanom kakor Čehom.

Naravno je, da te trditve — napol zastonj — je omenil tudi dr. Korošec — če je tudi točno reproduciran njegov pogovor v »Az Estu«, a temu menda vendar ni tako — mi ne bi mogli pustiti vznemar. Vsekako bi lahko danes kar ponovili naše sobotno dokazovanje. Ali tega ni treba, zakaj deloma je jugoslovanski korespondent, urad na jugu razširil naš članek takoj naslednji dan, a glavni politični list v Zagrebu je sam slovesno zavrnil krivično trditev »Hrvat«. Samo pripomniti smo in danes lahko še tu pristavimo zadnjo izjavo dr. Kramarja z dne 13. t. m., da ohranimo nezlonono, trdno prijateljstvo z Jugoslovani na večno, naj govori kar kdo hoče. Zvestoba za zvestobo.

Število slovenskih mandatov zmanjšano. V državno veče pride samo 32 Slovencev.

Belgrad, 20. januarja. (Lj. kor. urad.) Kakor poroča Jugoslovanski dop. urad, je bilo na zadnji seji ministrskega sveta definitivno sklenjeno, da pride v državno veče iz osvobojenih jugoslovanskih pokrajin 188 delegatov, Hrvatska in Slavonija pošljeta z Medmurjem in Reko vred 62, Slovenija 32, Istra 4, Dalmacija 12, Črna-gora 12, Bačka, Banat in Baranja 24, Bosna in Hercegovina 42 delegatov. Dosedanje število članov državnega veča iz osvobojenih pokrajin je znašalo 182, dočim je srbska skupščina izbrala iz svoje srede v državno veče 84 članov ter 24 članov iz Macedonije. Ker je povišano število članov iz osvobojenih pokrajin za 6, se bo razmeroma zvišalo tudi število članov srbske skupščine in ono zastopnikov Macedonije.

Ta sklep ministrskega sveta nas je presenetil. Slovenskim strankam se je bilo sporočilo, da dobe Slovenci 38 poslancev; na tej podlagi so se stranke dogovarjale med seboj, z ozirom na to število se je napravil ključ in so se imenovali poslanci. Število 32 je v primeri z ostalimi pokrajinami za Slovenijo premajhno. Ali se je število mandatov za Slovenijo zato skrcilo, ker so naši kraji

deloma zasedeni po Italijanih? To bi bila usodna napaka in mi hočemo upati, da je osrednja vlada ne bo storila. Pripomnimo še, da se je število skupnih mandatov za osvobodjene kraje zvišalo za šest, število slovenskih mandatov pa tudi obenem zmanjšalo za šest. Slovenci smo tedaj dvakrat prikrajšani. Pričakujemo, da se bo zgornje razmerje z ozirom na Slovence popravilo.

ka ne sme odpovedati pod kakršnokoli pretezo; demarkacijska črta je samo začasna in se na noben način ne dotika končnoveljavnih zahtev ene ali druge stranke na konferenci v Parizu; vmesnega ozemlja ne bo, ker bi to dalo le povod sporom.

Dne 20. januarja se je nato sklenil med obema strankama dogovor, ki določa med drugim:

1. Begunci s Koroškega se smejo takoj domov vrniti. 2. Vojni ujetniki se izmenjajo; ranjenci se smejo vrniti, kadar po-nejo za prevoz sposobni. 3. Sovražnosti so ustavljene, vsako nasilstvo od strani vojaške oblasti se mora po obstoječih zakonih kaznovati. 4. Železnice, telefon in brzojav se kar najhitreje vpostavi. 5. Vojne škode je priglasiti pri pristojnih političnih oblastih. 6. Kot začasna vojaška demarkacijska črta velja ona, ki jo sedaj drže čete. 7. Ta dogovor velja, dokler ameriška misija ne določi nove demarkacijske črte.

Člana ameriške misije, ki sta se udeležila pogajanj za premirje v Gradcu, sta zahtevala, naj se takoj vsi begunci iz Koroške vrnejo domov in sta izjavila, da se nikomur ni treba nič bati. Ameriška komisija bo hodila po Koroškem, vpraševala ljudi, kam hoče kdo pripadati, in tudi o krivicah, ki so se jim zgodile. Pri komisiji bo tudi slovenski zaupnik.

S tem je koroško vprašanje začasno rešeno in pobeglo prebivalstvo se bo moglo zopet nastaniti pod lastnim krovom in se posvetiti gospodarstvu. Dasi smo se pripravili na vse slučaje, da iztrgamo našo ljubo Koroško anarhiji in nasilju, na vendar veseli, da se je to dalo doseči brez novega prelivanja krvi.

Sedaj naj Korošci store svojo dolžnost, se povrnejo vsak na svoj dom, se oprimejo dela, da čim prej zopet spravijo v red svoje gospodarstvo, si med seboj bratsko pomagajo in vsodbujajo.

Poskrbe naj med manjzavednimi brati, da ne bodo delali neumnosti in zmede, kadar pride v njih kraj komisija z ameriškima zastopnikoma, da ugotovi narodnostne razmere.

Korošci, pokažite, da ste zavedni sinovi svobodnega kulturnega naroda, da ste možje na svojem mestu!

Državni uradni list.

Belgrad, 20. jan. (Lj. k. u.) Jugoslov. dopisni urad poroča: Zadnji ministrski svet je sklenil, da naj takoj preneha izhajati dosedanj uradni list »Srpske Novine«. Namesto njega začne izhajati »Službeni list kraljestva SHS«. Naslov lista bo natisnjen en dan v cirilici, drugi dan v latinici. Pravtako bo tudi besedilo deloma v cirilici, deloma v latinici. Vsi članki in narredbe bodo objavljene v cirilici in latinici.

Angleži v Odesi.

Strij, 20. januarja. (Lj. koresp. urad.) Ukrajinski tiskovni urad poroča: Častnik, ki se je vrnil iz ruskega ujetništva preko Odesa, javlja, da so Angleži prevzeli vrhovno poveljstvo v Odesi. Ententne čete so določile mesto Jekaterinodar za oporišče operacij.

Končno še osrednje vlade.

Pariz, 21. jan. Listi poročajo, da bo preliminarne konferenca trajala do konca

marca. V aprilu bodo na konferenco povabljeni zastopniki centralnih vlad.

Protirevolucija na Ogrskem.

Budimpešta, 20. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Včeraj je bilo tukaj več rojalističnih in protizidovskih shodov. Govorniki so govorili proti židom, proti vladi grofa Karolyija in proti republiki. Po shodih so demonstrantje odšli k palači grofa Karolyija, kjer so vzklikali: »Doli s Karolyijem, doli z vladol!« Nato so demonstrantje odšli k raznim kavarnam in jih porušili. Demonstracije so bile popolnoma protizidovskega značaja.

Budimpešta, 21. jan. (Lj. k. u. Čehoslov. tisk. urad.) Začasni ministrski predsednik grof Karolyi je izjavil v nagovoru na novo vlado, da mora biti prva njena naloga organizacija regularne ogrske armade. Ministrski predsednik Berinkey je izjavil v svojem programnem govoru, da bo Ogrska organizirala z dovoljenjem entente 8 divizij in sicer 4 pehotne in 2 konjeniške.

Reorganizacija naših pošt.

Belgrad, 20. januarja. (Lj. kor. urad.) Jugoslovanski dopisni urad poroča: Na predlog ministra za pošte in brzojav dr. Lukinića je ministrski svet odobril načrt za novo organizacijo poštne, brzojavne in telefonske službe v kraljestvu SHS. Centralno vodstvo bo v rokah ministrstva, v čigar okrilju bo organizirano večje število odsekov in oddelkov. Uprava kot taka bo razdeljena na devet poštinih ravnateljstev, in sicer Zagreb, Ljubljana, Split, Sarajevo, Temešvar, Belgrad, Niš, Skoplje in Cetinje, za glavnega ravnatelja bo imenovan dosedanj poštini ravnatelj Hadži.

Francosko slavlje v Lotaringiji.

Metz, 20. jan. (Lj. k. u. Brezžično.) V nedeljo je iz Pariza semkaj prišlo mnogo-brojno odposlanstvo, ki ga je bila na narodno romanje v Metz poslala pariška zveza meške omladine. Obkoljeno od brezštevilne množice, je odposlanstvo ob spomeniku maršala Weya in Faura položilo palmovo vejo. V katedrali je odposlanstvo na grob škofa Duponta položilo venec. Na velikem shodu, ki so se ga udeležila razna patriotska društva in kateremu so prisostvovali generalni guverner, zastopnik republike, župan in občinski svetovalci, je neki govornik v spomin poklical besede, ki jih je bil škof Depont izpregovoril o priliki svojega slovesnega instaliranja leta 1871.: »Ostalo nam je upanje!« Množica je navdušeno klicala in manifestirala za Francijo. Posebno je razplamtelo navdušenje, ko je množico nagovoril član zveze udeležencev bitke pri Graveletti in bivših pripadnikov renske armade.

Italijansko ministrstvo.

Lyon, 20. jan. (Lj. k. u.) Brezžična brzojavka Čehoslov. tisk. urada: V seji italijanskih ministrov dne 15. januarja je izjavil Nitti, da ostane z drugimi ministri pri svoji demisiji. Kralj je sprejel demisijo Nittija, Zupellija in Villeja in je imenoval Bactuja fustičnim ministrom, Springherja zakladnim ministrom, generala Parublicuja voj-

nim ministrom, Riccija poljedelskim ministrom in Di Navasa prometnim ministrom. Novo ustanovljeno je mesto ministrskega podpredsednika za primer odsotnosti Orlando. Sklenili so, ustanoviti ministrstvo za obnovo opustošenih ozemelj. Njegovo upravo so poverili Frageletti. Ministrski svet je imenoval Salandro in Barzilajja delegatoma za mirovno konferenco.

Lučano, 21. januarja. V Orlando kabinet je vstopil ravnatelj zavoda »Banca Italiana«, Coringher, najboljši italijanski finančnik. Kabinet ima tudi ministrskega podpredsednika, ker bo Orlando dalj časa odsoten v Parizu. Njegovo je ustanovljeno ministrstvo za obnovo Benečije. Orlando kabinet je koalicijski.

Zadrege ogrskih Nemcev.

Šopronj, 20. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Včeraj je bil tukaj velik shod Nemcev zapadne Ogrske. Nekateri govorniki so zahtevali proglašenje republike in provizorne vlade, oziroma priklonitev Nemški Avstriji. Končno so imenovali komitej 20 članov vseh strank, ki se bo pogajal z ogrsko vlado o avtonomiji, s Čehoslovaki in Jugoslovani pa o vprašanju koridorja. Pogajanja z ogrsko vlado se morajo končati 29. januarja; sicer bi Nemci zapadne Ogrske ravnali po svoji volji.

Poljska vlada.

Pariz, 20. jan. (Lj. k. u.) Brezžična brzojavka čehoslov. tisk. urada: General Pilsudski se je sporazumel s Padarevskim sestaviti ministrstvo iz zastopnikov vseh poljskih strank od socialistov do konservativcev. Pilsudski bo imenoval poljsko mirovno delegacijo za mirovno konferenco. Varšava, 20. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Padarevski odide jutri v Pariz.

Izjemno stanje na Poljskem.

Varšava, 20. jan. (Lj. k. u.) Brezžična brzojavka čehoslov. tisk. urada: Z ozirom na nemire in na večkratne atentate so proglasili izjemno stanje za dobo treh mesecev. Obenem so proglasili preki sod.

Ententa na Poljskem.

Krakov, 20. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Tajnik predsednika Wilsona,

Greel, je dospel semkaj. Dospela je tudi naznanjena francosko-angleška vojaška misija pod poveljstvom generala Barthelmija. Polkovnik Wade, ki je spremljal ministrskega predsednika Padarevskega na Poljsko, se je vrnil iz Lvova.

Nemčija pripravlja vojsko.

Dansko, 20. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: »Danziger Zeitung« javlja, da je Oton von Below prevzel poveljstvo 17. armadnega voja. List piše: Vshod je iznova ogrožen. Boljševiki in Poljaki zahtevajo največja mesta vzhoda. Hindenburg je dospel v Kraljevec, Below pa v Gdansko. Oba sta rešila že enkrat vzhodno marko. Upamo, da jo bosta tudi sedaj.

Nemška industrija hira.

Gradec, 20. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tiskovni urad poroča: Poslednje dni so ugasnili zadnji plavž alpske montanske družbe, ki je bil še v obratu.

Grški vojaki se vračajo iz Nemčije.

Nauen, 21. jan. (Lj. k. u. — Brezžično.) Nedavno je dospel v Belgrad 1200 grških vojakov 4. grškega zbora iz Görtitza. Belgrajski grški poslanik Konduriotis je izjavil ob tej priliki, da se je nemška vlada branila poslati svoječasno 4. grški armadni zbor nazaj na Grško. Od nemške strani pa se trdi naslednje: Septembra 1916 je predlagal tedanji grški poslanik v Berlinu Theodoky nemški vladi, naj dovoli povratek grškega armadnega zbora na Grško. Nemška vlada je odgovorila, da smatra grške vojske kot goste in je načeloma pripravljena ustreči tej želji. Imeti pa mora zagotovilo, da ententa ne bo pridržala med potjo teh čet ter jih kaznovala zaradi njihove nevtralnosti. Ker ententa ni hotela dovoliti tozadevnih ugodnosti, so morali grški vojaki ostati do slej v tujini.

SHS

Naše poštne znamke so izšle šele pred štirinajstimi dnevi, pa jih že povsod pri-manjkuje. Najbrž se naša vlada ne zaveda, da so poštne znamke vir lepih direktnih in indirektnih dohodkov, katerega so vse države posebno v vojski do skrajnosti izkoriščevale z izdajanjem raznih vojnih, dobrodelnih in prigodnih znamk. Hrvatje in Bosanci so takoj po proklamaciji Jugoslavije pretiskali vse stare znamke vseh vrednosti od 1 vinarja do 10 kron z SHS, razglasili s temi miniaturnimi letaki postanek nove države po celem svetu, odstranili vse sitnosti in nerednosti frankiranja na poštah in spravili nekaj milijonov kron v državno blagajno, še več pa vsled filatelistične spekulacije v privatne žepe, saj se danes ena serija zagrebških proklamacijskih enodnevnic že plačuje s 700 do 800 K, kar pa nikakor še ni umazana spekulacija, če pomislimo, da je turško cesarstvo na svoji pošti v Bukareštu računalo pet frankov samo za stampiljanje ene sa-

ne znamke za 5 para, in je moralo kljub visoki ceni nastaviti cel vod uslužbencev, da so mogli zadovoljiti navalu kupcev. Sicer je baje tudi že ljubljanska vlada prodala v inozemstvo večje število naših dveh po načrtu g. ak. slikarja Vavpotiča izdelanih znamk, — ne da bi najprej založila pošte — vendar bi se ti dohodki dali še izdatno povečati, če bi vlada v Blaznikovi tiskarni še nadalje tiskala te nove znamke, v kaki drugi tiskarni pa pretiskala narodne koleke z SHS, malim grbom Ilirije in številko vrednosti brez poškodbe sličic. Na ta način bi imeli takoj za celo Slovenijo dosti znamk vseh potrebnih vrednosti na boljšem papirju in boljše gumiranih ter perforiranih ter z manjšimi stroški kot so nove. Družba sv. Cirila in Metoda, Straža, Sokolska zveza in druga društva bi v to svrhu gotovo z veseljem odstopila proti povrnitvi nabavnih stroškov svoje zaloge narodnih kolekov in država bi v najkrajšem času imela dovolj lepih in dobrih znamk. Pomislite samo na narodni kolek Straže s prekrasno Vavpotičevo punčko v rožasti oblekici, avbi in šopkom ali pa na kolek v prid prepovedanega vsesokolskega zletal Svet bi s teh znamk spoznal intenzivnost našega narodnega dela in boja v pokojni Avstriji — vsaka znamka bi bila plakat naše propagande, a to propagando bi najdražje plačali ravno naši sovražniki Nemci in Italijani, ki so najstrastnejši filatelisti. Centralna vlada v Belgradu bi se temu podjetju gotovo ne protivila, ker je že pred vojsko sprejela med državne poštne znamke kolek društva srbskih žurnalistov, ko je na koleke dovolila natisniti majhen državni grb in tem znamkam priznala frankacijsko moč. Društva, ki imajo narodne koleke še v zalogi, naj jih torej takoj ponudijo v to svrhu vladi, da bomo imeli čimprej dosti znamk vseh potrebnih vrednosti. A. G.

Iz pokrajine.

Kr Jugoslovanski legijonar akademik Josip Rustja, doma iz Skrilj na Vipavskem, pozdravlja in prosi svoje tovariše in prijatelje »Daničarje«, da se mu oglasijo. Naslov mu je: Josip Rustja, XIV. p. p., 2. bat., 4. četa, Dubrovnik.

Kr Vojaški humor. Kljub vsemu trpljenju je imelo vojaštvo humorja dovolj, da si je krajšalo težke ure. Zanimive so sledeče odredbe: 1. Ker se je vpeljala v toliki meri manj ali bolj prebavljiva rastlinska hrana, zato se zapoveduje za vse vojaštvo prežvekovanje. To naj se vrši dve uri po obedu vsak dan. Službeni čas se ne sme porabiti v to svrhu. 2. Kljub vsem poveljem se dogaja še vedno, da leže ob brezmesnih dneh muhe v jedi. Ta predrznost je nezaslišana. Muhe, črvi in taki priboljški se ne smejo smatrati kot priboljške ob brezmesnih dneh, ampak jih je treba pripisati predpisani množini, ki jo ima dobiti vsak vojak. 3. Kot nadomestek za pšenično moko je treba uporabljati na fronti žaganje, v zaledju pa patrijotične govore, ki naj stremijo za tem, da privadijo vojaštvo, da živi od zraka. Dejstvo samo, da rastline dobivajo hrano di-

rektno iz zraka, bo delovalo zgledno tudi na vojake. 4. Zadnje čase so prišle pritožbe, da si moštvo pripravlja na skrivaj in je vrane in druge mrhovino žroče ptice. Odreja se zato, da si sme pripraviti take delikatese samo generalni štab, ki duševno težko dela. 5. Kjer hrana zmanjka popolnoma ali le deloma, jo je treba nadomestiti z navdušenjem. Goethe je sicer dejal: »Navdušenje je blago, ki se ne da konservirati.« Ta Goethe je bil čisto navaden civilist. Sploh pa je cenzura črtala ta njegov protipatrijotični stavek. 6. Vojaštvo use mora razložiti v njih materinem jeziku, da je lakota neobhodno potrebna. V skrajnem slučaju bo najvišje armadno poveljstvo dovolilo grizenje nohtov. Na ta način samohranitve je vojna zasigurana na 30 let.

Kr Iz Lvova. Red v Lvovu vzdržuje večinoma ženska milica. Ceste so umazane, ker manjka ljudi za čiščenje. Majhna sveča stane 7 K, 1 liter petroleja 30 K, en stot premoga 50 do 60 K, 1 čaša pitne vode 30 vinarjev.

Kr »Gospa, nekaj ste izgubila!« Oni gospod, ki se je peljal v soboto 18. t. m. z večernim vlakom iz Ljubljane proti Škof. Loki in zaklical v Medvodah: »Gospa, nekaj ste izgubila!« se vljudno prosi, da odda izgubljen bo v pisarni postaje v Medvodah proti odškodnini.

Iz Ljubljane.

1 Umrl je 18. t. m. po kratki bolezni gosp. Jakob Kralj, dež. stavbni uradnik. Pogreb se je vršil danes popoldne ob 4. uri. Naše iskreno sožalje.

1 Iz policijske službe. Revirni nadzornik varnostne straže II. razreda Alojzij Slanovec je imenovan za nadzornika I. razreda v X. činovnem razredu.

1 Politično preganjanje so se zbrali dne 19. t. m. na zaupno posvetovanje pri Mraku. Bilo jih je lepo število, internirancev, obsojencev in konfinirancev in drugih preganjancev. Po živahni debati so se zedinili, da zahtevajo za svoje narodno mučenstvo (za zapore itd.) — za vsak dan — po 50 frankov; prestane muke prvih treh mesecev so cenili še posebej na 10.000 frankov, za muke vsakih nadaljnjih 6 mesecev zopet 10.000 frankov. Vsota za stroške obolelim članom družine naj se pavšalira. Kar pa se tiče drugih stroškov, naj vsak preganjenec sam nastopi pot svojih zahtev. Uradnik, ki je bil kazensko prestavljen drugam, bo dobil za tisti čas izplačane dijete. Te vsote bodo izterjali od bivše Avstrije.

1 Ustanovilo se je društvo »Slovenski zobotehniki«. Odbor se je konstituiral: za predsednika je bil izvoljen g. Ferdo Palovec, za tajnika g. Pavel Vrankar, za blagajnika g. Ivan Radovan, za odbornike: gg. Filip Ogrič, Ernst Koder, Gašpar Rotar.

1 »Bela Ljubljana« ostane. Ker je grozila resna nevarnost, da zgubi Ljubljana starodavni pridevek »bela«, se nas je usmilila narava. Danes zjutraj je namreč pričelo snežiti in doslej je sneg že pobelil grad in strehe ljubljanskih hiš. Ceste in ulice so še v starem stanju, ker ljudje, voz-

niki in avtomobilisti nimajo smisla za lepoto in zgodovinska imena ter sneg sproti pomandraj. Upamo pa, da bo topot narava zmagala in ohranila našemu mestu ime »bela Ljubljana«.

1 Ljubljanski navijači cen so imeli sinoči v znani gostilni tajno zborovanje, na katerem so razpravljali o edini točki dnevnega reda: Vstop v koroško legijo. Debata je bila prav kratka, kajti vsi, brez izjeme, so bili prepričani, da jim je nemogoče vstopiti v legijo, ker so doma neobhodno potrebni, ker bi bile sicer visoke cene živilom in drugim potrebščinam resno ogrožene. Že so gospodje sestavljali tozadevno resolucijo, kar se odpro vrata in skozi nje zaupije mlad fantič: »Večerni list« — Američani sodniki na Koroškem — planejo pokoncu, kupijo vsi skupaj en izvod lista in eden glasno prebere poročilo, da bodo Američani določili demarkacijsko črto na Koroškem in da je sedaj konec bojev. Ker je s tem nastal čisto izpremenjen položaj, so gospodje navijači cen sprememili svoj prvotni sklep in z motivacijo, da se bo dalo sedaj na Koroškem tudi kaj zaslužiti, so soglasno sklenili, da korporativno vstopijo v koroško legijo in tako javno dokažejo svojo veliko požrtvovalnost za domovino. Odločilnega pomena za ta sklep je bila vest, da bodo legionarji, ki se javijo na Koroško, dobili na razpolago zemljišča iz razdeljenih nemških graščin, kar so zbrani rodoljubi z domoljubnim navdušenjem pozdravili. V očigled velikega števila navijačev cen bo poveljstvo koroške legije moralo misliti na drug prostor za zbirališče koroških prostovoljcev, kajti belgijska vojašnica bo gotovo veliko premajhna.

Politična kronika.

p Dogovor o Koroški določa, da se bo med prebivalstvom pobralo vse orožje, da je prepovedano vsako zatiranje ali omejevanje osebnih svobode in jemanje talcev, da se vojaškemu činu odgovarjajoči mezdni prejemki vrnejo v čistem denarju, prehrana pa se povrne v živilih.

p Nepotrebno prijateljstvo. »Grazer Tagblatt«, glasilo nemških graških zagrižencev, skuša nahujskati Hrvate na Srbe, vse pod krinko iskrenega prijateljstva za Hrvaško. V svoji nedeljski številki piše: »Bodočnost bo kmalu pokazala, ali bodo Hrvati pripravljeni mirno prenašati, da mogočniki v Belgradu ravnaajo z njimi kakor s kanali. Moči, da se upro, imajo dovolj, če bodo le tudi imeli pravo voljo.« Nemcem se torej ne delajo skomine le po našem žitu in masti, ampak bi nam v nadomestilo za naše blago radi uvozili v deželo razprtijo in plemensko sovraštvo. Pa naj bodo brez skrbi: na te limanice jim ne pojde nihče!

p Da je Reka italijanska, so dokazovali in kajak tudi dokazali na slavnostnem predavanju v veliki avli rimskega vseučilišča dne 15. t. m. Predaval je dr. Gino Antoni, delegat mesta Reke pri italijanski vladi, a navzoč je bil cvet rimskega občinstva, med drugim bivši ministrski predsednik Salandra, poslanci Rava, Girardini, Barzilai, senatorja Scialoja

in Laciani itd. Predavatelj je podal celo zgodovino Reke v latinski luči in končal: Fiume italiana: »Hunc et semper!« Za Antonijem je pobiral zgodovinske paberke še senator Scialoja. Seveda je bilo veliko navdušenja in ploskanja.

p Ureditelj nemške države. Berlin, 21. jan. (Lj. k. u. Čehoslov. tisk. urad.) V nemškem ustavnem načrtu se predlaga združitev Liberca, Trutnova, Krnova in Opave s Šlezijo, Tirolska in Solnograška naj bi se združile z Bavarsko. Ostala nemška Avstrija s 6 milijoni prebivalci, naj bi postala zvezna država Nemčije. Dunaj postane državi neposredno podrejeno mesto.

p Nabor 21. letnik na Poljskem. Na Poljskem se vrši nabor za 21. letne, to je regularni letnik 1898. Čas službe ni še natančno določen.

p Čehi internirajo Poljake. »Glas Naroda« poroča, da so Čehi zavzeli Orawic in aretirali predsednika narodnega sveta Evgenija Sikora in ga internirali v Brnu. To je povzročilo v Opavi veliko ogorčenje.

p V Berlinu je mir. Berlin, 20. jan. D. k. u. javlja: Vrhovni poveljnik Noske je izdal povelje, glasom katerega se umaknejo prostovoljne čete iz notranjih delov mesta, ker je vpostavljen red in mir.

p Stavka v Šleziji. Stavkarskega gibanja v Zgornji Šleziji se udeležujejo socialno demokratične organizacije. Pogajanja so se včeraj nadaljevala. Vlada predlaga socializacijo obratov, za kar bo imenovana posebna komisija.

p Švica na mirovni konferenci. Predsednik zvezne države Švice, Gustav Ador, se danes ob polu enajstih v posebnem vlaku pripelje v Pariz. Na kolodvoru ga sprejme predsednik Poincaré. Ador bo ves čas svojega bivanja v Parizu stanoval v vladni palači. Kot predsednik mednarodnega Rdečega križa bo Gustav Ador svoje bivanje v Parizu porabil za konferiranje z mnogostevilnimi, ondi zbranimi državniki entitetnih in z entento združenih sil.

p Položaj boljševikov. Na dan 1. prosinca je bila situacija — kakor poroča list »The Daily Mail« takale: Nemci izpraznujejo zapadno Rusijo in puščajo za seboj popoln prevrat. Njim za petami so se pomikali proti zapadu boljševiki. Armada — če moremo tako imenovati raztresene in oborožene tolpe — šteje 300.000—1.000.000 mož, a je brez enotnega poveljstva. Trocky je upal, da bo imel ob novem letu dva milijona organiziranih vojakov, ali ni se mu posrečilo. Toréj se pomikajo naprej v prvi vrsti proti Rigi, Beranovičem, Krupetam (severno Kijeva) in proti Liski. Žarišče je danes Moskva. — Po odhodu Nemcev iz Kijeva j e prišel v veljavo vpliv Petlura, ki ga Angleži opisujejo kakor radikalnega socialista ali zmernega boljševika. Njegov vpliv sega od Odese do Kijeva. Angleži so v Sevastopolu. Čehi držijo trdno izhod na Ural. V vzhodni Poljski se vojskujejo nemški vojaki in častniki na strani boljševikov. Poveljnika boljševiškega brodivja so zajeli Angleži dne 31. decembra. Preden pride do pravega posredovanja, pošlje ententa na Rusko prostovoljce. Lvov oblegajo Rusini, ki simpatizirajo baje z boljševiki. —

Tako poroča zgoraj imenovani list, ki je zajel te novice iz poljskih listov.

Žena.

Ženska kot volilka je postala za politične stranke naenkrat jako važen faktor. Ženski glasovi bodo pri volitvah odločevali. Zato ni čudno, da so se začele politične stranke zlasti v državah, kjer so žensko volilno pravico že uzakonili — kakor na primer v Nemčiji in Nemški Avstriji — zelo zanimati za žensko gibanje in lovit politično mnenje ženstva v svoja jadra. Saj stranke, ki so že prej več ali manj prijazno stale nasproti ženski enakopravnosti, morejo to storiti čisto odkrito in prostodušno; a stranke, ki so se prej opetovano izrekle proti ženski volilni pravici, imajo sedaj nekoliko kočljivo stanišče. Kar zabavno je čitati »Reichspost« in »Neue Freie Presse«, kako sramežljivo in nerodno snubita ženstvo za svojo stvar. Pravi kmetiki nevesti! Seveda pa bosta ena in druga dosegli svoj cilj, ker zaenkrat se ni misliti na poseben ženski politični vpliv pri volitvah, marveč je treba računati le z njihovimi glasovi. Ščasoma pa, ko bodo imele ženske nekaj politične šole za seboj, utegne stvar postati drugačna in bodo ženske sodočevalce že pri sestavi strankinih programov. Vsekakor se bo ženski duh iz vsega početka uveljavil v politiki in zakonodaji vselej, kadar bodo na dnevnem redu vprašanja javne pravosti, zdravstva, ljudskega, nadaljevalnega in ženskega strokovnega šolstva, varstva delavk, mater in otrok, preosnove družinskega prava, gospodarstva itd. Tedaj se bodo ženske pač našle v edinstvi mišljenja in interesov in nastopile enotno. Nedvomno se bo ženski vpliv poznal tudi pri imenovanju kandidatov, kajti vsaka stranka, ki bo hotela dobiti ženske glasove, bo morala dobro premisliti, kakšne može bo kandidirala — ženske bodo glede osebnih svojstev kandidatov mnogo strožje sodnice nego so moški! — Zanimivo je, kaj pravi o ženski volilni pravici bivši češki državni poslanec in grof — Adalbert Sternberg. V praški Union piše: Izmed vseh stvari, ki bodo novemu času vtisnile najznamenitejši znak, je ženska volilna pravica najpomembnejša nova naprava. Najsi tudi ženske po mnenju mnogih — a ne po mojem, saj so bili najznamenitejši vladarji ženske: Elizabeta, Katarina, Marija Terezija — niso sposobne za visoke službe, vendar imajo o možeh mnogo pravičnejšo in jasnejšo sodbo nego moški, kar jih tembolj vsposablja za volilno pravico. Žene ljubijo moč in v njihovem srcu živi slutnja za dobro. V politiki jih ne bo motilo tisto bolešno častihlenje, precenjevanje samega sebe, nevoščljivost in druge take majhne reči. Volilni glas žene ne bo drugega nego glasen krik maternega srca; volila ne bo zase, marveč za svoje ognjišče in za kopico otrok, katero mora preživljati. V tem je visokost, veličina in lepota ženske volilne pravice. Žena bo dala svoj glas le najboljšim možem in trop političnih obrtnikov srednje mere se bo razpršil na vse vetrove. V ženah živi prava domovinska ljubezen in v njihovih srcih dar, da čutijo in mi-

slijo tudi za druge. To je predpogoj za pravo politiko in pravo cenitev vodilnih mož. Parlamentarizem je postal greznica javne pravosti in politične nadarjenosti, in sicer povsod. Dal Bog, da bi iz šopka ženskih glasovnic zavel vonj resnice in ljubezni do bližnjega!

Po svetu.

s Zanimive sanje. Naravoslovec profesor Dennert je navedel v knjižici: »Gibt es ein Leben nach dem Tode?« (Ali je po smrti življenje?) nekaj slučajev zelo zanimivih sanj. Neki učenjak v Dijonu si je na vso moč prizadeval, da bi razbral smisel grškega verza. Pa zastoj: od utrujenosti je globoko zaspal. V sanjah se je naenkrat znašel v Stockholmu v kraljičini knjižnici. Stal je pred predalom grških komentarijev. Odprl je majhen zvezek in našel v njem deset do dvanajst stihov, ki so mu vso težkočo pojasnili. Od veselja se je zbudil, zapisal, kar je čital in takoj pismeno poprosil prijatelja Chameta, poslanika v Stockholmu, naj povpraša tamkajšnjega filozofa Descartesa, ali je res taka knjižnica v biblioteki v določenem predalu. Pismu je priložil prepis v spanju citanih stihov. Descartes je našel vse tako, kakor se je glasilo vprašanje, in je menil, da bi ne bil mogoč nihče natančneje določiti nahajališča dotične knjige, tudi če bi bil že dvajset let zahajal v knjižnico. — Neka kmetica je v mrzličnih sanjah govorila v tujih jezikih, tako da so sorodniki mislili, da je obsedena. Zdravnik pa je spoznal, da govori grško in hebrejsko. Pozneje so dognali, da je kot deklica služila pri starem župniku, ki je mnogo čital iz grških in hebrejskih knjig, in sicer glasno ter hodeč po hodniku gor in dol. Zdravnik je poiskal dotične knjige in našel v njih mesta, ki jih je neuka žena ponavljala v omotičnih sanjah. — Podoben slučaj je zapisal živčni zdravnik dr. Lehmann. Neka danska deklica je v histeričnem stanju prednašala dolge švedske pridige s sabo izgovorjavo. Švedskega se ni bila nikdar učila, pač pa je bila deset let poprej v službi pri danskem župniku, ki se je učil švedskega jezika in v ta namen čital švedske pridige, pa seveda še tudi ni znal dobro izgovarjati. — Stutzer pripoveduje v svojem delu »In Deutschland und Brasilien« (1913) sledeče: »Moja mati, jednako zdrava žena in še nikdar živčnobolna, se prebudi nekega večera s strašnim krikom in se ne more pomiriti. Na očetovo vprašanje, kaj da je, pravi: »Pravkar sem videla, kako je naš Oton padel s konja v prepad.« (Moj brat je bil takrat že štiri leta v Braziliji.) Oče je bil v takih stvareh zelo trezen, zato je menil, da so to nespametne sanje, vendar je tiho pogledal na uro. Bilo je ravno enajst po noči. Dogodek z dnevom (21. maja 1859) in uro je zapisal v svoj koledar. Čez tri mesece je brat pisal, da se sicer počuti zelo dobro, pa da se mu je nekaj prav nevarnega pripetilo: »21. majnika sem se napotil s spremljevalci na visoko planoto Curytibanos, da bi nakupili nekaj konj. Jezdeli smo na visoko obrežno pogorje. Ozka pešpot je komaj zadostovala za eno

živinče. Na višino, ki so jo nosile strne skale, smo hoteli priti še pred popolno temo. Bilo je ravno sedem, ko se je moj osel spoteknil ob kamen. Jaz sem padel iz sedla čez skalo v prepad in bi bil gotovo izgubljen, če bi me ne ujel štor, ki je stal na poti. Časovna razlika med Brazilijo in Nemško znaša štiri ure, torej 11. ura je 7. ura. — O Händlu, Tartiniju in drugih skladateljih je znano, da so večkrat rešili težke naloge ravno v sanjah. Isto pripoveduje o sebi Condillac. Da se v sanjah zelo lahko govori v tujem jeziku, ki se ga šele učimo, je pa itak znano. Dr. Dennert pravi, da taki pojavi prihajajo od tod, ker se v spanju duh otrese sodelovanja možganov, na katere je sicer v čuječem stanju vedno navezan. Tako se duh (duša) pokaže v samolastni moči, v originalnih mislih, silnem spominu, brezovirni volji, preziranju prostora in časa. Ta misel ni neutemeljena, vendar dušeslovje dosedaj še ni dokazalo, ali se more duh že za časa svojega zemskega bivanja tako osamosvojiti od telesa ali ne.

s. Originalen tat. Te dni se francoski list »Temps« jezi. Njegova jeza je upravičena, zaprli so nekega tatu na 7 let ječe in potem ga bodo pa izgnali iz Pariza. In to čisto po nedolžnem. Modrijani pravijo, da so vsi poklici enako dobri in enako zanič, nikomur se ni treba sramovati svojega dela, četudi neumni ljudje pravijo, da to delo ni častno. Ravno narobe: Kolikor manj prizna človeška družba kak poklic, toliko bolj se ga bo resnično modri lotil. Čestita družba ne ravno redko sejanih tatov pa še do danes ni prišla do te filozofske misli, da so namreč vsi poklici enako dobri. Še sramujejo se svojega delovanja, namesto da bi ga javno priznali. Ali je morebiti že kdo videl kako vizitko z naslovom: I. M., tat, ali pa kako tvrdko z naslovom: I. M., tatvina na debelo in na drobno? Gotovo še ne. Pa bi bilo dobro. Kake svote bi zaslužila država, ka bi lahko obdavčila dohodke gospodov tatov, dočim jih danes ne more, ker dovoli tatovom izvrševanje njihovega poklica le na skrivnem. Dvignimo tatvino, priznajmo jo kot obrt ali vsaj kot prost poklic. To so sami predsodki, če tatu bolj zaničujejo kakor pa recimo kakega zobozdravnika, ki nas telesno tako muči samo zato, da bi postal bogat. Če bi bilo tako, kakor mi hočemo, bi se vsem dobro godilo, državi, naši družbi, tatovi bi pa uživali tisti ugled, ki jim gre. Seveda bi morali biti tatovi več ali manj podobni onemu možu, ki smo ga že omenili in ki so ga te dni obsodili v Parizu. Čisto gotovo je to juridična zmota, če ne celo juridična polomija. »Temps« pravi: Sodniki niso pokazali niti trohice popustljivosti. Seveda, če kako sladko bitje umori svojega zarocenca ali pa nezakonskega novorojenčka, potem je vse dobro. Pravijo, da se ji je zmešalo, pa jo oprostijo. Ta tat pa, Corde mu je ime, ni napravil nobenega takega zločina, niti vitriola ni nikomur zlil v obraz, čisto dober človek je, pa se nikomur ni smilil. Pravzaprav bi bil moral biti popolnoma oproščen. A pri njem niso upoštevali nobenih olajševalnih okoliščin. In vendar so celo tisti, ki jim je krádel, naravnost idealno pričali zanj, da, nekateri

so ga kar blagoslovljali. Corde je velikanški original, pravi ženi; a imel je smolo, da je prišel pred sodnike, ki so vse drugo kakor pa originalni.

Bil je Corde človek finega takta, krasnega nastopa. Ni si mogel šteti v čast, da bi bil predstavljen vsakemu bogatemu človeku, in če ga je obiskal brez njegove vednosti, sta bila njegova vestnost in njegov čut pravičnosti vse hvalevredna. Le pod skrajnim pritiskom potrebe je take ljudi nekoliko olajšal velikega premoženjskega bremena. Tudi tat hoče in mora živeti, življenje je pa tako drago. A nikoli in nikdar ni ukradel več kakor to, kar je neobhodno potreboval. Neka priča je izjavila: »Priznati moram, da mi je ukradel le brezpomembne malenkosti, dočim bi mi bil lahko napravil zelo občutno škodo.« Gospod Corde je odprl svoje predačle z veliko skrbjo in prizanesljivostjo in jih je pustil popolnoma nedotaknjene, če so bile v njih stvari večje vrednosti. Lahko bi mi bil vzel vse in danes bi bila reva, a ni napravil tega, zadovoljil se je s predmeti, ki imajo zame le malo vrednosti ali pa nobene. Za nekatere stvari sem mu naravnost hvaležna, da mi jih je vzel, bile so mi na potu, samo toliko energije nisem imela, da bi se bila prostovoljno ločila od njih.

Podobno so izpovedale tudi druge priče. Sodniki so lahko videli, da Corde ni bil grd materialist, da mu ni bilo veliko za denar, samo živeti je hotel. Negov nastop pred sodniki je pokazal, da je mož velikih duševnih darov in obširne izobrazbe. Ne tat, temveč umetnik. Na vsak način pa človek, ki je znal uživati življenje, a je privoščil ugodnosti svojega poklica tudi drugim. Njegovi sodniki očitno niso vedeli, da imajo umetnika pred seboj. Zagovarjal se je sam in njegov zagovor je pričal, da se ni bil odločil za svoje delo iz grdih nagibov. V vsakem drugem poklicu bi bil zaslužil ravno toliko ali pa še dosti več in dosti lažje, je rekel. »Odločil sem se pa za tatinski poklic, ker mi je dal najboljšo možnost, da ustrežem svojim potrebam. Jaz ljubim lepa stanovanja. Ker sem bil revež, nisem nikdar mogel dobiti zares lepega in udobnega stanovanja, kakega gradu ali kake graščine, četudi sem noč in dan sanjal o tem. Sklenil sem tedaj obiskovati tuja stanovanja. A kako? Saj visoka gospoda ne občuje s takimi reveži kakor sem bil jaz. Hočeš nočeš sem moral torej vso stvar tako urediti, da nihče ni opazil mojih obiskov. Navidez sem postal torej vlomilec, v resnici pa je bila moja srčna želja samo ta, da sem se veselil razkošnih stanovanj. Če sem pod zaščito noči vdrl v taklo stanovanje, sem bdeč sanjal, da sem gospodar vseh teh krasot in sem bil srečen. To je vse, kar Vam imam povedati, gospodje sodniki. — Razume se, da sem tudi krádel, tudi tega ne tajim. A nikdar nisem ukradel kaj lepega ali dragocenega, temveč samo cenene navadne reči, ki so kva-rile harmonije stanovanja in mu niso bile v čast. V sramoto pa moram priznati, da tako nisem ravnal samo iz vzrokov lepote, ampak tudi, ker sem moral živeti. Kar sem ukradel, sem prodal prvemu kupcu in sem si kupil kruha. Lahko bi bil delal, zares,

saj sem še precej mlad, zdrav in krepek. A kdo bo delal, če ga pa noč in dan preganja ena sama misel, misel o lepoti stanovanja, ki me je popolnoma prevzela. Zato Vam tudi pravim: Napravite z menoj kar hočete, samo mojo celico mi lepo opremite. Razkošnosti in udobnosti sicer ne zahtevam, prosim pa za lep slog, kajti slog je vse, gospodje sodniki.« — Celico ima sedaj gospod Corde, za sedem let; kako je pa s slogom, pa ne vemo povedati. Četudi morda ni govoril resnice, eno je vendarle res: Kdor se tako lepo zagovarja kakor se je Corde, je morebiti lažnik, vsekako pa ženi. — Ta ženi životari sedaj morebiti v celici, ki mu ne prija. Grozno! Temps je ves iz sebe in zahteva, naj se proces vrši še enkrat. Če so oblasti tako neumne, da ne priznajo tatvine kot poklica, naj bodo vsaj v tem slučaju pametnejše, kakor postavljajo. Nazadnje bo pariško vseučilišče, Sorbona, vpeljalo še državno skušnjo za višjo tatvino!

s. Angleski gumi. V nekem dopisu, poslanem listu »Daily News«, je izjavila »Liga mednarodnih žen«, da bo osrednjim velesilam odposlala milijon gumijevih moselj za dojenčke.

s. Za morski kanal do Pariza je dala francoska vlada izdelati načrte. Kanal bi bil dolg 165 km, torej mnogo krajši nego je sedanja zveza z morjem po Seini. Razen tega Seina ni prikladna za veliki blagovni promet. Novi kanal naj bi bil ploven za ladje do 1400 ton, dolge 3 metre. Ladje bi vlačile električne lokomotive.

s. Čelade dol! Od 14. jan. dalje ne smejo dunajski mestni stražniki več nositi čelad, marveč bodo imeli kape. Tak odklok je izdalo dunajsko policijsko predsedstvo. Dunajčani so se namreč pohujševali na tem, da so stražniki še vedno nosili začetnice cesarjevega imena na čeladah, kar je izzvalo zgoraj omenjeni ukrep.

s. Pridelovanje rožmarinskega olja v Dalmaciji je ponekod precej razvito, v prvi vrsti pa na otokih Hvaru, Visu in Šolti. Povprečno pridelajo na leto po 18 do 20 tisoč kg olja. Ker je proizvodnja še čisto priprosta, so cene dalmatinskemu olju nizke: 400 do 500 K q. Preje, dokler so pridelovalci prodajali olje tržaškim trgovcem, je bilo še slabše. V zadnjih letih pred vojno so se pa bile ustanovile zadrage za rožmarinsko olje in jele spravljati blago naravnost na svetovni trg. Industriji eteričnih olj v Dalmaciji se ob naprednem gospodarstvu obeta najlepša bodočnost, ker je podnebje za dišeča zelišča zelo ugodno. Francoski gospodarski strokovnjaki že opozarjajo na konkurenco, ki v tem oziru preti Franciji.

s. Žrtve blokade na Nemškem. Nemški listi pišejo, da je umrlo na Nemškem vsled lakote, ki jo je povzročila blokada entente, 763.000 ljudi. Žrtve španske hripe, ki je pobrala lani jeseni 150.000 ljudi, niso vračunane.

s. Letalski rekord. Prvi letalec, ki je pristal na strehi pariške hiše in s tem dobil darilo 25.000 frankov, je Vedrines. Pristal je ob meglenem vremenu na strešni terasi skladišča Lafayette nasproti velike opere. Aparat je malo poškodovan, Vedrines namerava pluti okoli zemlje.

s Pol milijona ukradli. Na Dunaju so vlomili zlikovci v tovarni za patrone in odnesli 387.695 K. Polg denarja pa so porabili še nekatere druge dragocenosti v zlatu in dragih kamenih. Na sumu je neki ključavničarski pomočnik, ki je preje delal v tovarni. Zdaj je izginil. Kdor ga izsledi, dobi 5000 K. Težka bo.

s Šolska republika. Kot dogodek sređi velikih svetovnih dogodkov, a vendar priča jasno o velikanskem preobratu na vseh koncih in krajih. Iz Prage pišejo: Na eni tukajšnjih gimnazij sem videl po končanem pouku, kako so se dijaki zbrali na dvorišču in si prižgali cigarete. Nekateri so prišli s prižganimi cigaretami v rokah, že po stopnicah. Končno se je prikazal še gospod profesor, ki je prižgal cigaro, v spremstvu enega dijaka in mu dal ognja. Srednješolci kadijo! To je bil naglavljeni greh zoper stari šolski red. Kadilo se je tedaj samo na skrivnih poteh, skozi ozke ulice, zunaj na izprehodu in — na stranišču. Gorje grešniku, ki bi ga bil ujel profesor pri tem in to se tudi ni zgodilo po redko. Sedaj pa prižge profesor dijaku cigareto sam. Da mora biti povsod tako, tega ne mislimo.

s Palača mirovne konference. Na Quai d'Orsay v Parizu se nahaja palača zunanjega ministrstva, v kateri so se vršila pogajanja zaveznikov v mirovni konferenci, ki pa so se vršila tajno, kot bi ne imeli namena napraviti zvezo narodov in odpraviti bodoče spore in pred vsem tajno diplomacijo. Palača, ki je postala danes središče vsega zanimanja in vse evropske politike, ne spada v eno starozgodovinskih poslopij Pariza. Poslopje je preje moderno, ker je sezidano šele v letu 1845. pod vladjo Lojza Filipa. Zidal je palačo malo znani arhitekt Lacorne, ki se je trudil, da združi praktičnost z dobriim ukusom. Poslopje napravi na zunaj zelo ugoden vtis. Prostorne stopnjice vodijo v prostore zunanjega ministrstva, kjer so se za časa Lojza Filipa vršili boji med Guizotom in Thiersom in kjer so delovali vsi ministri pod Napoleonom III. in republiko. Prostori ministrstva so sijajni. Dvorana za seje ni velika in ne bo zadostovala, če se število zastopnikov znatno pomnoži. Poslopje samo na sebi je na razpolago zunanjemu ministrstvu. Uradi posameznih oddelkov pa se nahajajo v prižidanih poslopih, ki zavzemajo večji prostor, kot glavno poslopje samo. Prostori v palači sami se odlikujejo po svoji opremiti, tapetih in slikah iz najslavnejših dob. V prvem letu je tu stanoval angleški kralj, ki je prišel v Pariz, da utrdi zvezo med Anglijo in Francijo. Danes se vrši konec svetovne tragedije v ti hiši, ki bo postala velike zgodovinske važnosti za celi svet.

s Kanal med Antwerpom in Marseille. V zadnji seji pariške akademije znanosti se je govorilo o zgradbi kanala, ki bi zvezal Severno in Sredozemsko morje. Za to bi uporabili Ren, stranski kanal Reno in Saône in Rhono samo. Skozi ta kanal bi mogle ladje s 6000 tonami in 4½ metra globočine.

s Plača boljševiških bančnih ravnateljev. Iz zanesljivega vira poroča publi-

cist Georg Bernhard, da plačujejo boljševiki v Moskvi in v Petrogradu bančnim ravnateljem po 100.000 rubljev dohodkov. — Kaj pa porečejo k temu naši boljševiki? Car Ljennin pač ne bo boljši kot car Nikolaj, čeprav Rusi ne želijo ne tega ne onega.

s Pismo švicarskih otrok dunajskim. Z neke šole v Švici (pri Zürichu) so poslali na dunajškega župana to-le pismo: »Dunajski otroci! V naši švicarski deželi se govori o bedi in trpljenju, ki vlada pri vas. Zelo hudo nam je, da morate trpeti toliko lakote. Mi zbiramo raznih sredstev, da vam pomagamo v ti bedi. Upamo, da vam bo bodočnost prinesla lepših dni in vas prav pristočno pozdravljamo.« — Dunajski župan se je otrokom za pismo zahvalil. Otroci imajo pač še srce in to je veselo znamenje za prihodnost.

s Bombardiranje Pariza. Zdaj šele morejo francoski listi poročati žalostno štatistiko žrtv pri obleganju Pariza iz zraka in iz dalekosežnih nemških topov. L. 1914. je vrgel Nemec na Pariz 45 bomb, od teh 17 samo v enem dnevu t. j. 11. oktobra. Leta 1915. jih je bilo že 70, od teh jih je padlo 62 dne 20. sušca. L. 1916. jih je vrgel 61, l. 1917. pa samo 14, a l. 1918. v zadnjih šestih mesecih vojske so vrgli Nemci na Pariz 396 bomb, ki so napravile 1211 žrtv, in sicer 402 mrtva ter 809 ranjenih. Dalekonosni topovi so zagrmeli v mesto 168-krat ter usmrtili 196 oseb, 417 pa ranili, dočim so letala in cepeljni vrgli 278 bomb, usmrtili 228 ljudi, ranili pa 393 oseb. Največ so trpeli vsled bombardiranja 6., 7., 15., 10., 19. in 4. okraj. Najhujše bombardiranje je bilo dne 23. sušca, ko so vrgli na mesto 21 granat, najbolj krvav pa 30. prosinca z 89 bombami, 36 mrtveci ter 192 ranjenci. Mar se moramo čuditi Francozom, da niso pozabili Nemcem tega zverinskega početja, čigar nesrečne žrtve so bili?

s Sum roparskega umora. Gostilničar Rupert Turek iz Stixensiede je poslal svojega 11letnega sina Franceta z dvovprežnim vozom, da gre v sosednjo vas po koruzno moko, ki je bila v mlinu. Sin se je peljal k mlinu in naložil 6 kvintalov koruzne moke. Ob 1 četrt na peto uro se je podal nazaj. Prešel pa je večer, a deček se ni vrnil. Izvedeli so, da so videli dečka z vozom še ob en četrt na šesto uro na cesti. Vozil pa je neki vojak in dečka ni bilo na vozu. Ob 3 četrt na eno uro pa so zgrabili nekega vojaka, ki je peljal voz, kateri je bil po opisu podoben onemu od Tureka. Na vprašanje, kje je dobil voz, je dal tak odgovor, da je padel sum na njega. Dejal je, da je dobil čez dan s tem vozom dva vojaka in enega civilista, ki so ga prosili, naj pelje voz na neko določeno mesto, da voz potem dobi. Za to so mu obljubili 200 kron plačila. Ta odgovor je neverjeten. Pri njem so našli revolver, bajonet in bodalo. Kaj se je zgodilo z dečkom, pa še ni znano.

s Letalska pošta. Kakor javljajo »Evening News«, bodo ustanovili za dobo mirovni pogajanj redno letalsko službo med Parizom in Londonom.

s Blagovni promet z letali. Belgijskemu ministrstvu so predložili prošnjo za

ustanovitev službe za blagovni promet z aeroplani med Belgijo in Anglijo.

Aprovizacija.

a Meso na rdeče izkaznice B bo delila mestna aprovizacija v sredo, dne 22. t. m. in v četrtek dne 23. t. m. v cerkvi sv. Jožefa. Določen je ta-le red: v sredo dne 22. t. m. popoldne od 1. do pol 2. št. 1 do 200, od pol 2. do 2. št. 201 do 400, od 2. do pol 3. št. 401 do 600, od pol 3. do 3. št. 601 do 800, od 3. do pol 4. št. 801 do 1000, od pol 4. do 4. št. 1001 do 1200, od 4. do pol 5. št. 1201 do 1400, od pol 5. do 5. št. 1401 do 1600. V četrtek dne 23. t. m. dopoldne od pol 8. do 8. št. 1601 do 1800, od 8. do pol 9. št. 1801 do 2000, od pol 9. do 9. št. 2001 do 2200, od 9. do pol 10. št. 2201 do 2400, od pol 10. do 10. št. 2401 do konca.

a Kislo zelje za III. okraj. Stranke III. okraja prejmejo kislo zelje na zelena nakazila za krompir v sredo dne 22. t. m. pri Jakopiču na Mirju. Določen je ta-le red: od 8. do 9. št. 1 do 250, od 9. do 10. št. 251 do 500, od 10. do 11. št. 501 do 750, popoldne od 2. do 3. št. 751 do 1000, od 3. do 4. št. 1001 do 1250, od 4. do 5. št. 1251 do konca. Vsaka stranka dobi 2 kg na osebo, kg stane 1 K 20 vin.

a Kislo zelje za IV. okraj. Stranke IV. okraja prejmejo kislo zelje na zelena nakazila za krompir v četrtek dne 23. t. m. pri Jakopiču na Mirju. Določen je ta-le red: od 8. do 9. št. 1 do 300, od 9. do 10. št. 301 do 600, od 10. do 11. št. 601 do 900, popoldne od 2. do 3. št. 901 do 1200, od 3. do 4. št. 1201 do 1500, od 4. do 5. št. 1501 do konca. Vsaka stranka dobi 2 kg na osebo, kg stane 1 K 20 vin.

a Prekajeno meso se dobi v vojni prodajalni v Gosposki ulici. Cene se proizvedo v trgovini.

Sprejem več gospodov na

mesečno hrano

Dogovori osebno. Antonija Burger, Prisojna ulica št. 5, vdova, popreje hotelirka iz Postojne »Hotel Krona«.

385

Rumenski denar, izdan od nemške države, kupujem. Ulica stare pravde št. 6. Zadnje nadst. od 4. do 8. ure popol. 462

Proda se: 2 salonski suknji, 1 površnik in 1 promenadna obleka, vse še dobro ohranjeno ter par novih, močnih čevljev št. 40, po ugodni ceni. Vpraša se v torek, četrtek, soboto od 9 do 12 in od 2 do 5 ure. Dvoraj trg št. 1, II. nadst. zvonec na levo.

Pasji hlev lesen, 1½ m dolg, 1 m širok, 1 m visok se po ugodni ceni proda. Pripraven je tudi za kuretno ali zajec. Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabrežje št. 5.

Police (stelaže) se po ugodni ceni prodajo pri Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabrežje št. 5.

Posteljno in namizno perilo, lepo novo, se proda. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 511.

Več delavcev

sprejme Zadržna centrala. Oglasi se sprejemajo na Miklošičevi cesti 8/4.

Ugrabljena dediščina.

Kriminalen roman. Napisal Rihard Dallas.

(Dalje.)

Kar se tiče plašča, ni mogoče, da bi ga bil pustil on pri gospodični Stantonovi, ker je bila deževna noč, pa je imel suho obleko na sebi, ko sem se bil prepričal naslednji dan. Morda da ga je vzel kdo, ki je poznal Hvajtove navade in ki je imel dostop v one hiše, v katere je on zahajal, pa je odnesel plašč na ono mesto, da bi se lahko reklo, da je bil Hvajt tam. En sam človek je vedel vse to, ta je bil Benton.

Ta misel me je vznemirila. Hotel sem dokazati, da je Winters nedolžen, pa dolžim drugega, o katerem še nimam nobenega dokaza.

Sedel sem dolgo in razmišljal. Najprvo sem mislil, pustiti vse skupaj. Pa sem se premislil. Nisem smel prepustiti bednega Wintersa svoji usodi.

Tu me je prekril v mislih sluga, ki mi je naznanil, da želi Benton govoriti z mano. Čudno je bilo, da je prišel prav ta čas k meni. Kako naj ga sprejemem? Kaj naj mu rečem? Dejal sem slugi, naj pripele Bentona v mojo sobo.

Ko je prišel, ga je mučila taka nestropljivost, da ni čakal, da ga nagovorim jaz, ampak je začel.

Prišel sem, gospod Dallas, ker sem videl pri današnjem zaslišanju, da je policija obdolžila gospoda Wintersa. Moja dolžnost je, da vam razodenem vse, kar vem. Žal mi je, da nisem pri prvem zaslišanju povedal vsega. Gospod Winters je prihajal k Hvajtu pogosto, podnevi in ponoči in zahteval denarja. Hvajt mu je dajal več ali manj, kakor ga je imel ravno pri sebi. Navadno je prihajal ipian. Včasih je prosil in jokal, ali se je razhudil in govoril, da pripada po pravici ves denar njemu, ker mu ga je gospod Hvajt ukradel. Moj gospodar se ni brigal za te besede, dal mu je denarja in dejal, naj pride zopet, kadar bo potreben. Res je prišel prihajati pogosto in gospodu ni bilo ravno po volji.

Nekaj trenuakov je molčal, potem je dejal: »To je vse, kar imam povedati. Hotel sem govoriti z vami hitro po razpravi, pa ste naglo odšli. Zato sem prišel zdaj.«

Sedel sem in ga ostro opazoval. Nisem si bil na jasnem glede njegovega značaja. Ali se je pretvarjal?

»Sedite, Benten,« sem mu dejal; »to, kar ste mi povedali, je važno, zato bi rad govoril obsirneje o tem.«

»Da, gospod Dulas,« je dejal in sedel.

»Važno je, da znam vse, kar se tiče navad gospoda Hvajta. Poznal ga dobro, a vi, kot sluga njegov, veste več, kot kdo drugi. Ali ste bili dolgo v njegovi službi?«

»Nad leto dni.«

»Ali ste poznali gospodično Stantonovo, ki so jo zaslišali kot pričjo?«

»Da, gospod Dulas. Posečal jo je, odkar ga poznam.«

»Ali veste, če jo je posečal tudi pozno ponoči?«

»Mislim, da, a ne vem, kolikokrat. Jaz sem ji nosil pisma. Tudi ona je prihajala na njegovo stanovanje, kjer so večerjali.«

»Ali je imela ključ od njegovega stanovanja?« sem vprašal.

»Mislim, da ne. Vedno je zvonila, kadar je prišla.«

Vprašal sem ga, če ve, da je imel kdo drugi ključ od stanovanja.

»Mislim, da razen lastnice hiše ni imel ključa drugi nihče.«

»Če se ne motim,« sem dejal, »da ste rekli vi, da ste našli nezaklenjena vrata, ko ste prišli eno jutro h gospodu. Kako tolmačite besedo »nezaklenjeno«?

»Jaz mislim, da zapah ni bil zapah-njen, tako, da sem lahko odprl vrata brez ključa.«

»Ali ste se ono noč vrnili?«

»Nisem, gospod Dulas,« je odgovoril naglo. »Videli ste me, ko sem šel domov.«

»Resnica je, sem dejal. »Ali so bila vrata v predsoho zaklenjena?«

»Bila so. Moral sem uporabiti ključ, da sem prišel notri.«

»Ali je Winters imel ključ?« sem vprašal.

»Ne,« je dejal Benten. »O tem sem prepričan.«

»Če ne on, kdo drugi pa?«

»Morda mu je odprl sam gospod Hvajt, ker mu ni nikoli branil priti k njemu.«

»V tem slučaju bi se bil Hvajt prebudil, a je spal, ko je bil umorjen.«

Na to ni znal odgovoriti drugega, nego, da je Hvajt morda zopet legel in zaspal.

»Ali more biti to verjetno?« sem vprašal.

»Nemogoče ni,« je odvrnil.

»Pa zakaj ste vi tako trdno prepričani, da je Winters izvršil umor?«

»Če ne on, kdo drbgi pa?« me je naposled pogledal začudeno.

Rekel sem, da ne vem, in da ne smemo delati zaključkov tako naglo.

»No, dobro, gospod Dulas, morda, da ni on kriv. Pa vsi pravijo to in jaz tudi.«

Moje zasliševanje je bilo pri kraju in sem dosegel mnogo. Če je kriv Benten, se je vestno pazil, da ne bi se izdal.

»Lahko greste,« sem dejal. »Hvala, da da ste me obiskali. Če izveste še kaj, pridite povedat.«

»Bom, gospod Dulas. Lahko noč!« Nato je mirno odšel iz sobe.

Ko je odšel, sem pogledal na uro, bila je enajsta. Moje razmišljanje in pogovor z Bentonom je trajalo tri ure. Odločil sem se, da stopim v salon. Bil je čas, ko vlada živahnost, ko se člani vračajo iz gledališča in od drugih zabav, da kvartajo in se izgovorijo.

V predsobi sem našel Davisa. Pridružil se je in začel govoriti o Hvajtovem umoru.

»Čudno, kaj ne,« mi pravi, »da so zva-

lili vso krivdo na Wintersa. Pa kaj čemo, ko ga je zasledila policija.«

To me je razsrdilo, da sem ga vprašal precej ostro:

»Kako veste, da je Winters krivec?«

»Kako vem? Vi pač ne dvomite o tem?« me je vprašal.

»Na vsak način,« mu rečem; »do danes ni nič dokazano.«

»Če ni dokazano to, potem pač ne vem, kaj je dokaz.«

Obrnil se je do skupine gospodov in jim dejal:

»Služite Dulas ne veruje, da je Winters morilec.«

»Ni tako,« sem odvrnil; »branim se samo priznati, da je njegova krivda popolnoma dokazana.«

»To je vse lepo, Dulas,« je dejal eden izmed gospodov; »mi vemo, da v tem slučaju ne smeš izreči svojega mnenja, a tudi vemo, kako v tem slučaju mislite. Sedite in pokrepčajte se s čašico — mi smo že govorili o tem.«

Odbil sem poziv in šel sem v drugo dvorano, kjer sem tudi našel znanca. Tudi ti so na dolgo in široko razpravljali o dogodku in me vprašali, kaj mislim, kdaj bo razprava.

Rekel sem, da ne vem, a mislim, da kmalu. S tem so bili zadovoljni.

VIII. poglavje.

Ko sem dospel naslednji dan v urad, sem našel javnega zapisnikarja, ki me je čakal. Ni mi prinesel najlepše poročilo. Povedal mi je, da me je Artur Hvajt imenoval jednim izvršiteljem njegove oporoke, od katere mi je izvršil prepis.

Par trenutkov in spoznal sem vsebino oporoke, ki je sila kratka. Malo vsoto je bil volil za nek dolg, vse drugo je zapustil Wintersu, da popravi krivdo, kot se je izrazil sam.

Razmišljal sem o tem; ob raznih prilikah se mi je zdelo, da je Hvajt nekam poparjen in hoče, da se razodene in očisti vest.

Oni dodatek v oporoki je mogel škodovati Wintersu, ker bi lahko rekli, da je bilo to priznanje vzrok, da se je Winters maščeval.

V tem me je poklical državni pravdnik in moral sem v njegovo sobo. Pri njem sta že bila nadzornik Dalton in detektiv Miles. Govorili so o dogodku.

»Gospod Dallas,« mi je dejal državni pravdnik, »gospod nadzornik je mnenja, da je stvar razjašnjena in se lahko začne razprava. Jaz se strinjam, vendar bom poslal spise poroti. Slučaj je težek in ne smemo prenašlo.«

»Mora se tudi Wintersu pustiti toliko časa, da dobi branitelja in se pripravi za brambo.«

»Slaba bramba, če je pa kriv popolnoma. Seveda, se mu mora dovoliti, da izbere odvetnika, a to lahko stori v 14 dneh.«

(Dalje.)

Izdajatelj konsorcij »Večernega lista«.

Odgovorni urednik Viktor Cenčič.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.